

Phái nam đang truy n, cáu táo ngái phá theo mát nhán và quan đám cá nhân cáa há

Có quá nhiáu ngái nghĩ ráng bát cá truy n viát nào dính líu đán tình dác là khiáu dâm. Điáu này xa vái sá thát. Mát câu chuyán có tình dác trong đó, có thá gái tình nháng không có nghĩa là nó thuác loái khiáu dâm.

Văn cháng tiáu thuyát tá lâu đã đác cháp nhán là mát thá loái truy n chính yáu đi sâu vào cuác thám hiám kinh nghiám sáng con ngái i mát cách nghiám túc. Mát trong nháng kinh nghiám sáng cáa con ngái i là tình dác. Viát vá tình dác là đá cáp đán mát khía cánh nhán bán nhát cáa đái sáng. Henry Fielding and Jonathan Swift đã không gáp trá ngái khi viát vá tình dác mát cách trác tiáp. Tuy nhiên nó đã má ra nháng cuác tranh luán quanh ván đá các nhà quý tác kiáu cách thái Victoria đã sá đáng văn cháng nhá mát pháng tián đá cáp tái tình dác mát cách an toàn và gián tiáp. Thái đó là giai đán Phác sinh, các nhà văn đã dùng nháng chi tiát tình dác đá đát mác đích mô tá nháng cá tính nhán vát cáa mình. Trong tác phám Falstaff cáa Robert Nye, nhán vát dâm dác Falstaff đác miáu tá mát cách rát chính xác vái thángán ngá thân xác. Sau đó tình dác đã đác láng mán hoá (romantic sex) trá thành lánh mán nháng khuôn khá tình yêu và hôn nhán đá xác đánh chá đáng cáa nó cháng lái giai cáp quý tác lán

giai cấp công nhân. Đến cuối tháng 19, đầu tháng 20 thì tình dục đi đôi với tư tưởng giải phóng con người và giải phóng thì thành giải phóng phẩm. Tính tự nhiên và quy luật đồng nghĩa tình dục nằm trong lối suy nghĩ “giải phóng” này.

Hélène Cixous, một tiểu thuyết gia kiêm nhà phê bình nữ, trong bài tiểu luận *Le rire de la Méduse* (1975) đã nhắc nhở phụ nữ viết. Viết chính là tiếng nói của phụ nữ, tiếng nói để các xem nhắc lên từ dục tính chứ không phải từ văn hoá, tiếng nói để tỏ ra cuộc đời, lối thú chứ không phải để tích tụ.

Viết về tình dục, mở đường cho cánh cửa mới tâm con người. Nó bày ra những trạng thái tâm, sinh lý thông thường. Phụ nữ viết về sex để diễn đạt những quan niệm của mình. Họ cũng có trí tưởng tượng như nam giới nhưng xã hội đã dạy họ rằng phụ nữ chỉ được quy định làm cái này, tránh làm cái kia, hoặc làm như thế mới là người phụ nữ tốt. Viết về ngôn ngữ thân xác giúp cho phụ nữ giải tỏa những uẩn ức đó. Đáng thú vị nó cũng là một kinh nghiệm sống trong vô vàn những kinh nghiệm sống khác mà người viết đưa vào tác phẩm của họ. Hơn thế nó là một hình thức nghi thức sinh, một hành trình qua đó con người tìm ra căn cứ của tình dục mà cũng là căn cứ của con người đích thực của mình. Ngoài ra, nó còn phô bày những hiện tượng xã hội, khía cạnh của đời sống thực thể của người sống sau màn lọc thanh lọc của quy luật văn chương hay xã hội.

Quy luật văn chương hay xã hội này được thiết lập trên các quy định nam tính, nhất là trong một xã hội hay công đồng văn chương hợp hòa và nhu cầu để kể. Nó trói tay, buộc chân người viết nói chung mà còn vây hãm người phụ nữ. Viết Nam trong những giáo điều khe khắt nói riêng.

Người phụ nữ Viết Nam đã viết gì? Người viết nữ Viết Nam khi bắt đầu viết, thường quanh quẩn trong môi trường gia đình và con cái. Họ viết về tình yêu, khát vọng, đam mê, các mối, qua giải ngân văn như như, từ như, đau dằn, thù hận và khiêm nhường.

Có một số người viết nữ có khuynh hướng bung thoát khỏi tầm ngắm. Họ muốn bắt phá bỏ các thông lệ thành kiến xã hội, từ và viết về tình dục như một biểu tượng của sự quy định. Đáng thú vị họ cũng là một tiêu cho nhu cầu phát triển từ nhu cầu phía bên vào.

Hình ảnh một người phụ nữ phản kháng lối thành kiến xã hội có thể là một hình ảnh của kẻ xù xa đối với một nhìn của nam giới và xã hội. Người phụ nữ viết về tình dục còn phải đối đầu với bốn bề, người thân, gia đình lúc nào cũng có những bóng râm ý kiến. Họ sẽ được ghi nhận như “một

ngái nß đß n, mßt tßnh đßu dßng, thßu mß, bißt phßc tßng cßa ngái phß nß Vißt Nam”, không kß đß n vißc vißt vß tßnh đßc sß bß gßn thßm danh hißu “con đß dßm ô” vì quan nißm “vßn là ngái”.

Hß bß xem thßng và hß phßm giá ngang hàng vß i tßnh đßc vì tß lâu xß hß i vß n quan nißm tßnh đßc là thßp hßn, đß i trßy, dßm ô, là bß n nßng loài thú. Ngái vißt vß tßnh đßc tßc mßt ngái dßm ô đáng khßnh mißt!!!

Trong xß hß i ngày nay, nhißu ngái đß có quan nißm cßi mß vß tßnh đßc. Nhißu ngái vißt nam đß nhßc nhß và đß cßp tß i sex nhißu hßn trong tác phßm cßa mình mà đßc giß xem nhß đó là chuyßn tß nhißn, quen mßt. Nhßng đß i vß i ngái vißt nß Vißt Nam thì không. Hß vß n bß lên án vißt tßc tßu. Nhßng tßc tßu là gì? Có phßi nhßng cßm xúc xußt phßt tß đßc tßnh? Ngôn ngß cßa thân xác? ßc vß ng cßa con ngái?

Ngái đßc Vißt Nam có thói quen, tßt cß nhßng gì dßnh đßng bß phßn sinh đßc hay hành đßng tßnh đßc đßu cho là dßm ô, tßc tßu. Đßnh kißn xß hß i có thói quen cßm nhßn nhßng tß ngß thân xác là thô tßc, trß trßn, sßng sßng và hung bßo. Hßn nßa, mô thßc đßo đßc xß hß i phong kißn đß khßng chß tß duy cßa ngái Vißt Nam mßt thß i gian dài, tß nhß hßng Khßng, Mßnh, Phßt giáo tß i tßnh thßn thanh giáo trung cß cßa Công giáo Vißt Nam, đß n tßnh thßn thanh giáo cßa chß nghĩa xß hß i, ngái Vißt Nam vß n còn đß tß nßng luân lý xß hß i, đßo đßc cách mßng, đßo đßc xß hß i chß nghĩa, v.v... trên bình dißn nhßng thußt nói chung, vßn chßng nói rißng.

Ngái vißt nß chßm đß n tßnh đßc nhß mßt thßc lßi rào cßn luân lý, đßo đßc, xß hß i. Do đó hß nghißm nhißn bß lên án.

Trong kho tàng vßn hßc Vißt Nam thß i xßa, ngái vißt nß đß cßp đß n tßnh đßc nhißu nhßt là nß sĩ Hß Xuân Hßng. Bà dùng thß ca đß phßn khßng mßnh lißt sß đß i xß bßt công cßa xß hß i đß chßn ép, đßnh giá thßp thân phßn ngái phß nß qua bßn thân cßa chính bà. Ngày nay nhßng tác phßm vßn chßng cßa bà đß cß xß hß i chßp nhßn, ca tßng nhßng dĩ nhißn vào thß i cßa bà, bà ßt chßu nhißu dß bßu và phß bình gay gßt.

Là mßt phß nß hßc gißi, có tài thß vßn nhßng duyên phßn long đßng, Hß Xuân Hßng phßi làm lß ông Tri Phß Vĩnh Tßng lußng tußi. Sau ông mßt sßm, bà phßi gß nghĩa cùng ông Cai Tßng Cßc nhßng không lâu ông cũng qua đß i.

Hãy nhìn thơ t v chuyển n chẵn g

Tác Giả: Tránh Thanh Tháy

Thứ Bảy, 06 Tháng 3 Năm 2010 10:10

Trong bài thơ “L y ch ng chung”, bà nói lên đ c n i đ ng cay chua xót c a ng i ph n l y chung m t ch ng qua quan ni m đa thê, “trai năm thê b y thi p, gái chính chuyên ch có m t ch ng”:

*K đ p chẵn bông k l nh lòng,
Chém cha cái k p l y ch ng chung.
Năm thì m i h a hay chẳng ch ,
M t tháng đôi l n có cũng không.
C đ m ăn xôi, xôi l i h m,
C m b ng làm m n, m n không công.
Thân này ví b t đ ng nào nh ,
Thà tr c thôi đành v y xong.*

Nh ng ng i ph n ch u đ ng c nh b c ch tình đ c trong vi c ph i chia s m t ng i ch ng xã h i Vi t Nam th i x a r t nhi u. Chuyển ái ân đ i v i h nh m t ân hu “lúc có, lúc không”. Khi đ c cho, thì “c đ m ăn xôi, xôi l i h m (h ng)”, th ng x y ra. S ng m t th i gian ng n v i hai ông ch ng già l m v , bà H Xuân H ng luôn lâm vào tình tr ng nói trên. Trong bài thơ “Đánh c ”, bà cũng b h t h ng, t o nên tr ng thái u n c tình đ c ng i ph n :

*Chàng v i thi p đêm khuya tr n tr c
đét đ n lên bày cu c đ ng i
... ..
chàng l a thi p đang khi b t ý
đem t đ u dú d i vô cung
thi p đang m c n c xe l ng
N c pháo đã n ùng ra chi u*

R t cu c bà cũng ch ng h ng đ c gì. S b t công th i nát c a xã h i phong ki n, khát v ng tình yêu và u n c tình đ c đã đ y n sĩ H Xuân H ng vào con đ ng c m vi t mà là m t cây vi t tình đ c n nh m t duyên ki p.

Tr c th p niên 75, nhà văn n L H ng trong tác ph m M t tím đã cho nhân v t n , v bé c a m t ông l n nhi u tu i, nói lên n i lòng c a ng i ph n v i s b t mẫn tình đ c:

Hãy nhìn thật kỹ chuyện chán ghét

Tác Giả: Tr&nh Thanh Th&y

Thứ Bảy, 06 Tháng 3 Năm 2010 10:10

“...Tôi nhớ mọt tôi cảm giác đột ngột cháy sao nguội tàn. Da thật thô đã hút sôi. Ái ân khi đứng khi vùi khi ngừng nản, khi giá băng. Tôi biết biết khó chịu vì Th&y không chịu nói tôi đi hút thuốc. Nếu vậy khó chịu quá, tôi mới Th&y nên quay mọt đi.

Da thật tôi buồn biết như lá ch&a xanh đã héo, như qu& ch&a chín đã khô, như ng& i ch&a l&n đã vùi già. Tôi muốn Th&y biết đi ch& khác mà ng& mà ngáy. Tôi muốn đột ngột mọt mình. Bây giờ tôi hiểu tôi sao đàn bà nguội tình. Th& không có ch&ng th&ng ân ái. Th& ân ái nếu vậy là th& ái ân đàn bà thù ghét...”

(L& H&ng, Mọt tím)

Ngày nay vậy sự tiến hoá của xã hội, chế độ “mọt v&, mọt ch&ng” tuy giành được phần nào công bằng cho nguội nên như ng& s& xem th&ng và ít coi trọng cảm xúc nguội phần nên v&n xảy ra trong cuộc sống hàng ngày.

K& thu& đi&n toán đã nói cảm giao lưu giữa nguội và nguội. Phần nên không còn cảm cảm thân phận d& i khung trời &o. Họ tranh luận, tin, cảm, nói đi&u muốn nói, bày tỏ cảm nhận của mình bao d&n và rõ ràng hơn, nhất là trong lãnh vực tình d&c. Họ hào đã vượt qua thành kiến xã hội. Họ d& dàng chấp nhận thế giới &o như mọt sinh hoạt xã giao th&ng nh&t. Thế giới &o làm thay đổi duy, cách cảm x& của nguội phần nên nói chung và nguội phần nên nói riêng. Nếu giới bây giờ được và vượt nhu&u hơn ngày trước

(Tr&nh Thanh Th&y, “Phần nên vượt”)

Gần đây, Lê Thị Th&m Vân, mọt cây viết nổi bật tiến, đã kể lại câu chuyện của mọt nhân vật nữ, có nguội yêu biết biết nên rơi vào tình trạng u&n &c tình d&c. Để bù đắp tình trạng khi&m khuy&t, phần nên này đã sống với nhu&u nguội đàn ông và đắm chìm trong tình d&c với bản năng của loài thú. Qua tiếng nói nguội đàn bà này, chúng ta thấy được sự phản kháng mãnh liệt thành kiến h& iu “trai năm thê, bảy thiếp” và sự bùng nổ của tiếng nói bấy lâu bị bắt buộc phải nín lặng trong văn chương:

“...Mình &n mình, sống mình. Không lo cảm sống cái đời l&ng qu&ng quanh m&y th&ng đàn ông con

trai mãi vậy sao?

Tôi qua mình không nghĩ tình như vậy: đàn ông không muốn trung to con cái như thế ng M, mất ngày ra ba lần là hết xí quách, đi chân nam đá chân xiêu, mất nhìn gà hóa chó. Còn con mẹ đàn bà, như tôi đi m, làm tình mất ngày cả tá thế ng đàn ông chẳng sao cả, vẫn ca vng cả, cả i lng r t mùi m n, vẫn gánh n c đi kh i kh i... Đúng ra đàn bà có thể l y m t lúc nh u chng đ c, ch t i sao m t ông mà có hàng l bà v đ c??? (Trai năm thể b y thi p). M t bà có thể làm th a m n ba thế ng đàn ông trong cùng m t lúc. Còn đàn ông là no way! Không cách chi làm th a m n đ c m v th ba ch đ ng nói chi đ n m v th b y!!! (Gái chính chuyên m t chng). Ch c v y mà đàn ông hay s quê, t th y mình b lép v , y u kém thua đàn bà nên a toác h ng n ng c th ng nào cũng m nh m m cho ta đây m nh kh e, s c l c d i dào macho, đêm b y ngày ba, loe ngoe ch a tính. Dốc t m . Toàn m t lũ nói cho đã mi ng. Thế ng nào cũng nh u dào, nh u em, nh u v ... C m t lũ không m . Thôi thì cho t i nó c ao s ng t n cùng v i nh ng gi c m , nh ng trong th c t t i nó t bi t là đeo chng bao gi đ t đ c.

, mình nghĩ con ng i cũng l lũng. “

(Lê Th Th m Vân, Âm vng)

T x a, văn chng là đ a bàn c a nam gi i. Erica Jong có nói “Ph n ch n ngh văn thng là đ t o đng ch đng trong m t xã h i do đàn ông cai qu n”.

Nhà văn nam đ c p t i tình d c khác nhà văn n . H không có khuynh hng t miên man và kéo dài m t phân c nh. H thích ch p ngoạn và đ t m c tiêu mau l . H t p trung trên di n t n sinh v t lý. Ph n thì nghiêng v c m xúc sinh lý h n:

“Tôi ng c m t lên đón n c, b ng c thanh tân ch a h ai đng tay vào l l ngng cao... Bng chàng đ t hai tay lên ng i tôi, xoa nhè nh . Tôi run r y, kích đng. M t c m giác r o r c ch a bao gi bi t trong đ i con gái bng làm tôi suýt khóc. D i n c mà tôi nghe l a cháy r c ng i. Tôi nh m m t l i, m m t ra, quýnh quáng chng bi t ph i làm sao. Tôi l p ch p ghì hai bàn tay chàng, nh n nha c n nh ng ngón tay thô b o g i tình. T c h ng phát ra ti ng kêu rên là l .”

(Mi&ng, Đ&ng thi&p)

Vi&t v& Sex là m&t trò đu dây đ&y cá m& dành cho nh&ng cây bút nhi&u năng l&c và b&n lãnh. Ng&&i vi&t non tay đ& dành cho nh&ng dòng ch& mình vi&t r&i xu&ng s& khi&u dâm th&p kém. Ng&&c l&i, v&i ng&&i vi&t cao tay, có th& soi r&i và làm thẳng hoa nh&ng &n &c bí m&t chìm sâu trong th& gi&i tâm linh, b&n năng khu&t l&p thân ph&n con ng&&i.

Truy&n ng&n “Ám th&” c&a Ph&m Th& Hoài t& c&nh nh&n v&t n& là m&t ng&&i đàn bà đ&&c ch&ng c&ng chi&u cho ng&&i v& đ&m bóp đ& tr& b&nh đau nh&c. Hoài đã tung hoành ngò i vi&t c&a mình trong ghetto sex c&m k& mà ng&&i đ&c không m&y may c&m th&y bà đang đ&ng ch&m đ&n “Taboo” tình d&c:

“Th&y ng&i ch&c ch&n phía sau, đ& tôi b&ng hai đ&u g&i, c&m tì nh& trên gáy tôi, tay vòng qua nách ra tr&&c, ôm quanh hai vai, khoá l&i. Th&y thúc nh&. L&ng tôi kêu r&t đ&p. Tôi u&n ng&&i ra sau nh& cánh cung, chân ch&i v&i không ch&m chi&u, đ&u ng& xu&ng ng&c th&y. Th&y nghiêng xu&ng, má &p má tôi m&t thoáng, mi&ng k& mi&ng tôi trong tích t&c. Tay nh& nhàng buông vai, h&ng l&y hai b&u ng&c. Ng&c tôi t& c&&ng d& s&, hai núm v&nh lên th&t đáng x&u h& ...

Tay &y vê ngón tay tôi, vu&t mu bàn chân tôi, không quên m&t ly... Tay &y m&&i con m&t. B&y gi& tay &y ôm ngang eo tôi, lùa trên b&ng tôi, to& xu&ng ngang hông, ch&p ch&n, thăm dò. R&i qu& quy&t ch&&m quanh r&n. R&i xoa, m&i vòng m&t r&ng, tay này đu&i tay kia, m&t qu&nh xu&ng b&ng d&&i và m&t l&i qua vùng ng&c. R&i ng&t ng&u mi&t đ&c nh&ng d& x&&ng s&&n. R&i mi&t đi mi&t l&i t& c& xu&ng &c, lách gi&a hai b&u ng&c...”

(Ph&m Th& Hoài, “Ám th&”)

Phái nam d&ng truy&n, c&u t&o ng&&i ph&n theo m&t nhìn và quan đ& m cá nh&n c&a h&. Khi đ& c&p đ&n tình d&c cũng v&y, h& vi&t, nói, nghĩ thay cho phái n&. Nh&n v&t n& đ&&c u&n n&n theo ý ng&&i vi&t và đ&&c đ&a công th&c “rên, th&, s&&ng khoái, xúc c&m” toàn theo ch& ý ng&&i vi&t. Pat Califia đã nói trong cu&n Leatherdyke c&a bà “Tôi r&t chán khi ph&i đ&c nh&ng ti&u thuy&t vi&t đ&i trá, không th&t v& đ&i s&ng tình d&c c&a chúng tôi”.

Hãy nhìn thấy và chuyển nấn chỗ

Tác Giả: Tr&nh Thanh Th&y

Thứ Bảy, 06 Tháng 3 Năm 2010 10:10

Trong tiểu thuyết B&p &a viết vào thập niên tr&#c 1975, Thanh Tâm Tuy&n đã cho nhân vật n& tên H&nh t& duy theo &i suy nghĩ c&a m&t ng&#i đàn ông Vi&t Nam:

“...đã th&i vào máu H&nh s& say đ&m nhi&t tình trong yêu đ&#ng. Sau m&i &n nh& th& khi &y &i bình th&#ng, H&nh có v& ng&#ng ngừng. Có m&t &n n&m c&nh tôi, H&nh n&m tay tôi đ& lên ng&c nàng và h&i: “Anh có khinh em không?”

(Thanh Tâm Tuy&n, B&p &a)

Ng&#i ph& n& trong tiểu thuyết c&a ông mang m&t tâm tr&ng ng&#i con gái Vi&t Nam lúc nào cũng s& nhân vật nam khinh khi vì đã trót & cho ng&#i nam chi&m đ&t và ăn n&m v&i mình dù đã ân ái bi&t bao &n, dù đã nhi&t tình say đ&m. S& xem th&#ng, coi r& ng&#i đàn bà đã hi&n thân, & cho đi cái quý nh&t đ&i mình đã ăn sâu vào nhân vật nam cũng là hoá thân c&a tác gi& nên tác gi& đã cho H&nh t& duy theo chi&u h&#ng suy nghĩ c&a mình và khoác cho H&nh cái tâm tr&ng m&c c&m mãi mãi b& ám &nh. Vô hình chung, tác gi& ng&m nh&c nh& ng&#i ph& n& lúc nào cũng ph&i tr& v& trí c&a mình, cái thân ph&n “n&m đ&#i”.

Trùng D&#ng c&a thập niên 70, trong Chung c&, đã cho Di&u, nhân vật n& c&a mình hành đ&ng, t& duy nh& m&t ng&#i n& vì chính h& là ph& n&. Cái tôi c&a ng&#i ph& n& trong tình đ&c đ&#c th& hi&n qua hành đ&ng “đòi n&m trên”:

Di&u b&o: “Em lên anh nhé?”

(Trùng D&#ng, Chung c&)

Lê Th& Th&m Vân xác đ&nh rõ ràng h&n v& th& bình đ&ng c&a ng&#i n& trong vi&c ch&n g&i. Nhân vật c&a Th&m Vân không ch&u khu&t ph&c tr&#c đ&nh m&nh và b&n năng và s&ng đ&n t&n cùng c&m giác đ&i mình.

&n làm tình th& nh&t, cô nh&, & phòng tr& nhà ng&#i b&n đi ngh& hè, cô ra đ&u b&o anh đ&i t&

Hãy nhìn thơ t v chuy n ch n g i

Tác Giả: Tr n h Thanh Th y

Thứ Bảy, 06 Tháng 3 Năm 2010 10:10

th , v i v tr iu m n c a con mèo hoang, cô ng i lên ng i anh. Làn sóng b ng anh nh p nhô theo nh p nh y hai b u vú cô. Cô nh mãi đôi m t anh không gi u đ c s kinh ng c. Đó là d u hi u mang d u n t quy t mà sau này liên h hai ng i qu n ch t b i bao kho ng tr ng im l ng gi ng co ph c t p. Và r i ti p nh ng l n sau, nhi u năm sau, đôi ba l n cô v a làm tình v a khóc d d i trên ng i anh. Cô không c n gi u m t, n c m t r i vãi th m qua làn da c hai. Ch v i riêng anh, vài l n hi m hoi đ đ i. Không c v i ch ng, sau này. Trong t đ i n đ i em, em luôn c g ng bôi xóa hai t ng đ nh m nh và b n n ng.

(Lê Th Th m Vân, Âm v ng)

Trong xã h i Vi t Nam hi p dâm không đ c xem là t i tr ng. Trong văn h c, nó đ c đ n gi n hoá nh m t tai n n, m t s ki n hay đ c ng i vi t hoá phép, bi n th thành s đ ng thu n, và h n th n a k b hi p dâm l i tìm đ c th ng khoái trong khi b hi p.

Chúng ta có th tìm th y đ i u này nhan nh n trong các tác ph m nh “Chí Phèo” c a Nam Cao, Giông t c a Vũ Tr ng Ph ng hay trong cu n Tình cao th ng xu t b n t i Sài Gòn năm 1968 c a Nguy n M nh Côn.

Nguy n M nh Côn là m t nhà văn mi n Nam r t c p ti n. Nhân v t n là thi u n tên Ng c còn r t tr b m t b n du th , du th c b t cóc, thay phiên nhau h m hi p, nh ng:

“...Trong lúc đi l i v i em, em không th y ghê t m... Nó đi l i th t m nh, th t lâu. Có lúc em đê mê, cu ng quýt, hình nh em đã rên r , đã b o nó hôn em đi, hình nh em có r n ng i, ghì ch t l y nó...” (tr. 69)

... th m i bi t T Gi n đã làm cho em m t, s m t m i d u hi u c a s tho m n toàn thân... (tr. 89)

Trong xã h i Tây Âu ngày nay, hi p dâm là m t tr ng t i. T i hình gia tr ng th nh i sau gi t ng i b ng vũ khí. N n nhân h ng ch u nh ng v t th ng b o hành trên c hai ph ng di n sinh lý và tâm lý. Có ng i n i điên ho c b ám nh su t cu c đ i. Ch a k chuy n b ng i yêu, b n bè hay xã h i ru ng b , xa lánh. Ng c là m t thi u n r t tr , có th ch a có kinh

nghe m v tình d c, b b t cóc và hăm hi p t p th nh v y, không đau đ n, băng huyết hay phát điên thì thôi l i còn rên r , tho mẫn, đáp ng cu ng nhi t.

Không có m t v k ch bi hài nào h n đo n vi t này. Tôi không mu n đi sâu vào vi c phân tích k thu t vi t c a tác gi mà ch mu n đ c p đ n s ki n hi p dâm c a đám du đ đ đ c tác gi che đ y và làm tr ng án b ng c ch bi u đ ng tình.

Trong bài vi t “S c c tr c bàn th ” đ đ trên di n đàn talawas, ông Ki t T n đã th hi n cái tình th n “hi p dâm, thô b o” ph n trong l i vi t “...Mà m t khi đã n ng c c r i thì ph i đ , đàn bà không ch u đ thì hi p dâm, hi p dâm không đ c thì đi ch i đ...”

S t n công tình d c c a nhân v t nam trong truy n ng n “Chéo áo con b n vàng” c a Ki t T n đã cho chúng ta th y rõ quy n th ng tr , chi m h u phái n (đ i tu i v thành niên) trong truy n c a ông.

Đây là m t trích đo n c a Ki t T n, di n t c nh m t nhân v t nam sau khi h n hò g p g ng i yêu tu i 15, 16 c a mình n i m đá.

...Tôi mân mê chút hông còn đ tr ng cho đ ghi n. Sóng tình d ng đã xiêu xiêu, xem trong âu y m có chi u l l i. Tôi mân mê l n xu ng th p, m m th . Co giãn, n i đ c, không th t gút nh m i b n. Tim tôi đ p m nh. Tôi lu n tay. Nàng ch n gi tay tôi l i, dè c ng. Tôi với tay kia g tay nàng ra r i bàn tay n ti n lên, sát trên làn da m n màng. Đ u tôi b ng b ng. Bàn tay tôi nâng lên, d ra, m t li c nhìn nh tia ch p... c non l th n m êm xuôi trên gò trinh n , xuôi xuôi m t chi u, d th ng vô cùng, m n m n tuy t di u, d th ng nh tóc măn đ u đ i trên m ác c a đ a tr s sinh v a đ c m hi n vu t cho tóc n m xuôi xu ng... Tim tôi đ ng s ng ch t c ng theo tia nhìn m t trên gò trinh n ... nàng vùng v y, tôi c s c r n bàn tay xu ng. Hoa th t kêu “Đ ng anh! Đau.”

Tôi đã tr nên ng i đi c. ...Nàng kéo ra, vùng v y th ng th t. Đ ng anh! D n co. Đ ng anh... Đ ng anh! T i nghi p em! Tôi ch a k p nghe... Anh T i nghi p em! Đ u nàng lúc l c, tóc l t ph t ph vào m t tôi... T i nghi p em! Có ti ng ngh n n c. Ti ng Hoa n c khóc...

Tôi thật dài. Tôi nâng mặt Hoa lên, nhìn c mặt nàng còn như giết. Tôi hỏi em có giận anh không? Nàng lắc đầu.... “

Ngồi con gái còn và thành niên tuổi 15 bị chính người yêu của mình hiếp dâm, chính người mãi mãi liết, chính bị bắt rứt rứt khóc lúc tàn cuộc và cuộc cùng được tác giả cho phép nhân vật nam được tha thứ bằng hành động của người tình. Đó là tình hình gia đình được trình bày. Trong xã hội có biết bao nhiêu người thiêu nạn. Ví dụ Nam bị hiếp dâm bằng chính người yêu của mình trong bóng tối mà không biết kêu than hay có thể kháng cự lại. Xong vì nói ra thì xấu hổ, người được nuông chiều mà im lặng rồi gánh chịu hậu quả của hành động bạo hành bằng mặt cái bụng phải mang cùng bao nhiêu thế kỷ của tại tình xã hội.

Chính người người phải có cùng mặt cảm xúc, mặt cõi lòng duy mới thông cảm, mới nói lên được nỗi chua xót, thế kỷ khổ, xót xa đau đớn của nạn nhân bạo hành. Sự được cảm giúp nhà văn nói về vấn đề tài năng cảm này thật và sống hơn. Như nữ sĩ Eve Ensler đã ghi lại kinh nghiệm đau đớn của mặt phải Bosnian, người đã bị hiếp dâm trong số 70.000 người bị hiếp dâm trong cuộc chiến Bosnia. Như Thanh Vân kể lại cho chúng ta nghe, mặt cảm như hiếp dâm:

“...Cái may-ô trắng, hôn nhét trắng vào mồm má... Má cảm giãy giụa dưới cánh tay hôn. Bóng tối được nhìn dù trời sáng trắng.

Cánh tay hôn nắm hôn toàn thân má. Nó là khi Uy Quyển. Hôn như bị người má, tiến mạnh vào trắng, nghe mặt trắng to đùng. Má ngất nữa thân dưới. Hôn khóa treo hai tay má ra được sau. Tiến thân hôn là lò lả. Con trâu điên biết chính xác hành động Muôn gì. Cái may-ô hôn trắng trong mồm làm má ngứa trắng. Má thấy mình đang bị ai thấy xuống với thềm tiến đến. Hàng trăm triệu vòng tròn xoay tít trong trong mặt. Sự cảm như què là khi người, thật đến trắng. Hôn như cảm say máu, xé toạc má bị cảm điên loạn, trắng cái vật gì cảm như khúc cảm không vào háng má, sâu thẳm tiến đến óc. Đau đầu má hét, Không Được. Nhưng mặt chịu. Cảm đau bùng lên theo trắng cái thức người của hôn, mạnh bạo và liên tục. Mớ tóc dài của má hôn xoắn ghì trên mồm vòng tay. Hôn nhai nát hai đầu vú má. Hôn thấy hôn như sấm rền. Má cảm cảm cào cảm, như Không Được. Hai chân má dẩy đành đành, cũng Không Được. Má không thể bám chặt mặt Vật Trắng hay mặt Ý Niệm nào cảm. Ôi! cái Quyển Năng của kẻ có Sự cảm. Má Vỡ Tan Tành.

Giờ đây, mới khi đi tiêu hay đi cảm, là Võ Thanh Gái nghĩ ngay đến khúc cảm dài, khô, cảm, đau như nấc thở sâu vào lỗ -đít-lỗ -đi-tiêu-Ôi-đến-đau-đến-đến-ngào...”

(Lê Th& Th&m Vân, Bóng g&y c&a th&n tích)

Không ai vi&t v& tình d&c ph& n& th&t và đúng h&n ng& i ph& n& ho&c ng&c l&i. Gi& d& khi b&n là nam gi&i mu&n vi&t v& m&t c&p trai gái yêu nhau, qua cái giai đo&n tán t&nh, thân m&t, n&m chân, n&m tay thì cũng ph&i t&i giai đo&n làm tình, né đâu đ&c vì nó hi&n th&c mà. B&n mu&n đi&n đ&t cái c&m xúc sinh lý c&a nh&n v&t n&, b&n t& làm sao? Không l& l&y kinh nghi&m b&n thân mình ra mà t&. Ch&c ch&n trăm ph&n trăm là b&n t& sai. Vì b&n có ph&i là ng& i n& đâu? Xúc c&m và các ti&n trình sinh lý c&a ng& i nam và ng& i n& khác nhau hoàn toàn. B&n s& b&o, d&p đi, t& cái c&nh dâm d&t &y làm gì. Ho&c b&n s& l& ph&t ng& i n&, ch& t& hành đ&ng c&a ng& i nam, hay né tránh nh& nh&ng b&ng vài l&i đ&i tho&i s& s& và khép t&m màn nhung, cho h& hi&u ng&m và t&ng t&ng?

Nhu c&u th&ng th&c c&a ng& i đ&c bây gi& đâu đ&n gi&n nh& v&y. Tôi không mu&n nói là b&n c&n ph&i vi&t theo th& hi&u c&a ng& i đ&c nh&ng trình đ& th&ng th&c c&a ng& i đ&c ngày càng ph&c t&p, thông minh và đa d&ng. Ng& i đ&c ngày x&a có th& th& đ&ng, ng& i yên xem b&n vi&t gì thì vi&t và c& đ&c, nh&ng ngày nay h& c&n đ&c nh&ng gì th&t h&n là nh&ng t&ng t&ng h&i h&t hay đ&i trá. N&u b&o ti&u thuy&t là t&ng t&ng nh&ng đâu ph&i t&t c& nh&ng gì trong ti&u thuy&t c&a b&n đ&u là h& c&u, h& c&u th&ng ng& d&a trên s& th&t mà t&ng t&ng thêm.

Đó là m&t trong nh&ng lý do t&i sao ng& i ph& n& c&n tham gia vào văn h&c trên khía c&nh tình d&c b&ng chính ngòi bút c&a mình.

Nh& tôi đã nói & trên, tình d&c ch& là m&t khía c&nh c&a đ&i s&ng. Vi&t v& tình d&c là vi&t v& m&t khía c&nh nh&n b&n c&a đ&i s&ng con ng& i và là l&a ch&n riêng c&a ng& i vi&t. Ng& i vi&t n& Vi&t Nam ch&n vi&t v& tình d&c là ch&n con đ&ng công gai nhi&u tại t&ng và sóng gió so v&i nh&ng con đ&ng th&nh thang khác. Tôi nh&n th&y cái giá h& ph&i tr& cho công vi&c mà h& yêu m&n này th&t quá đ&t. Vì v&y nên đ&c gi& và nh&ng tác gi& tr&c khi tham gia tranh lu&n nên tìm đ&c tác ph&m các nhà văn n& thay vì ch& đ&c vài trích đ&n qua m&y bài vi&t c&a Nguy&n Văn L&c, Th& Uyên... r&i m&nh m& đánh giá. Vì nh&ng trích đ&n và ngay c& bài vi&t c&a m&t tác gi& không ít thì nhi&u làm gì không có thành ki&n hay thi&n v& riêng. Ch& có tác ph&m m&i là ti&ng ng& nói th&t, nói lên đ&c nh&ng gì ng& i vi&t mu&n nói.^a

Tài li&u tham kh&o

Hãy nhìn thơ t v chuy n chn g i

Tác Giả: Tr n h Thanh Th y

Thứ Bảy, 06 Tháng 3 Năm 2010 10:10

Hélène Cixous, Le rire de la Méduse (1975)

Pat Califia, Leatherdyke

L H ng, M t tím

Lê Th Th m Vân, Âm v ng

Miêng, Đ ng thi p

Ph m Th Hoài, Âm th

Thanh Tâm Tuy n, B p l a

Nguy n M nh Côn, Tình cao th ng

Trùng D ng, Chung c

Lê Th Th m Vân, Bóng g y c a th n tích

Ki t T n, Chéo áo con b n vàng